

JO SOC EL QUI SOC

per CONXA ADELL I CARDELLACH

La primera lectura d'aquest diumenge, del llibre de l'Èxode, és un text clau i alhora sorprenent. Moisès pastura tranquil·lament el ramat del seu sogre i, a través del desert, arriba a la muntanya de l'Horeb, altrament dita del Sinaí, que l'autor del text anomena «la muntanya de Déu». Un lloc especial, doncs, per a Déu, però Moisès no ho sap.

Cosa curiosa, se li apareix un àngel i això no el sorprèn. El que li sorprèn és veure que l'àngel és en una flama enmig de la bardissa que va cremant però no es consumeix. Moisès té la curiositat de veure què passa i té una segona sorpresa, algú el crida pel seu nom dues vegades.

També a nosaltres ens anomena pel nostre nom dues vegades, que és la manera bíblica de dir que la crida és seriosa, que has sentit bé el teu nom i que ell coneix bé la teva història i els teus desigs. No hi perdís el temps amb excuses, amb retreure't el passat, amb veure que no ets digne que Déu et cridi, amb por al què et dirà. Deixa't estimar i proud. Ai!, és que nosaltres fins i tot volem dominar i tenir controlades les maneres com estimem i com volem que els altres ens estimin.

Cadascú de nosaltres és un lloc especial per a Déu. Déu ho sap però nosaltres no i ens entossudim a contemplar la vida des del nostre petit món. Ens és més fàcil i còmode contemplar el foc —amb molta admiració, això sí—, que deixar-nos *cremar* per aquest foc.

Com es manifesta Déu la primera vegada? Com a foc. Què diu Jesús d'ell mateix? «He vingut a calar foc a la terra». Com es manifesta l'Esperit Sant també per primera vegada als apòstols el dia de Pentecosta? Com «unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells». O sigui, cadascuna de les persones del Déu Trinitat es manifesta com a foc.

Descalça't, que ets en terra sagrada, la de Déu, la dels altres i la teva. Tingues el coratge de mirar Déu cara a cara, ara que ell et deixa i et crema sense consumir-te. Però no et pots quedar en aquesta muntanya, com no et podies quedar al Tabor; ell t'ha dit el seu nom, «Jo soc el qui soc», per enviar-te a ajudar els altres, perquè sempre estàs en continu moviment, cocreant amb ell. Sí que coneix els teus sofriments, però no pot fer, per tu, el que tu pots fer per als altres.

No oblidem la primera frase: «Tot guiant el seu ramat desert enllà... arriba a la muntanya de Déu». Vens del desert i hauràs de passar per molts altres deserts. Ho viuràs d'una altra manera si tens l'empenta i el coratge de viure amb aquest foc, d'afegir sempre vida als altres!